

העלון טעון גניזה
עלון מס' 827
שבת בהר"ב חוקות
שנת תשפ"ו

ע"ש הצדיק המלוב"ן רבי ינון חורי זצוק"ל, זי"ע"א

יוצא לאור ע"י ארגון "חסדי ינון" 1700-720-500

העלון מוקדש לעילוי נשמת

יוסף בן רבקה ז"ל
אולגה זימבול בת אמילי ז"ל
רבקה בת אולגה זימבול ז"ל
יעקב קיקי בן יסמיה ז"ל
כרמלה קונפטה בת רחל ז"ל
חנה בן אורי ז"ל
דינה בת פורטונה ז"ל
אהרון בן מתתיהו ושרה ז"ל

זמני שבת פרשת בהריב חוקות

פולג המנחה	הדלקת נרות	צאת שבת	רבינו תם
5.55	6.49	8.04	8.43
5.58	7.06	8.07	8.40
5.59	6.59	8.08	8.41
5.56	7.05	8.05	8.39

הפסרה: "ד' עוזי ומעוזי"

ההלכה השבועית

דיני סעודות שבת

א. בברכת המזון בשלשת הסעודות של שבת צריך לומר רצה והחליצנו (להזכיר בו של שבת). ואם שכח לאומרו בסעודה הראשונה והשניה, ונזכר אחר שאמר ברוך אתה ה' יאמר למדני חקיק ויחזור לומר רצה והחליצנו, ואם נזכר אחר שחתם בונה ירושלים, יאמר שם ברוך אתה ה' אמ"ה אשר נתן שבתות למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות ולברית, בא"י מקדש השבת. ואף אם התחיל בברכת הטוב והמטיב ואמר ברוך אתה ה' אמ"ה, על דעת לסיים ברכת הטוב והמטיב, ומיד נזכר, יסיים אשר נתן שבתות למנוחה וכו'. ורק אם התחיל ממש בברכת הטוב והמטיב, ואמר לעד האל וכו', חוזר לראש. ובסעודה שלישית אם שכח ונזכר אחר שהתחיל ממש בברכת הטוב והמטיב אין צריך לחזור. ועוד יבואר להלן במקומו בס"ד). ודין האשה בכל זה כדין האיש.

ב. מי שאחר שבירך ברכת המזון נסתפק אם אמר רצה והחליצנו, אם לאו, אין צריך לחזור ולברך. (ראה שו"ת יביע אומר ח"ז סי' כח).

חזון עובדיה

מטעמים לשולחן

יְדִפְתָּם אֶת אִיְבֵיכֶם וְנָפְלוּ לְפָנֵיכֶם לְחָרֵב (כו ז)

מקשה הרב **בית אהרן** בלשון הפסוק מפני מה כתב ונפלו לפניכם לחרב מה הרבותא במילה לפניכם הרי יכל לכתוב ורדפתם את איביכם ונפלו לחרב ומיישב על פי הנאמר במהפכת סדום ועמורה בחומש בראשית ששם ציוו המלאכים על לוט "אל תביט מאחריך" (בראשית יט ז) ולמה? מפני שאינך כדאי לראות במפלתם של אחרים, שלוט לא היה ניצול בזכות עצמו וכפי שכתב שם רש"י על הפסוק אל תביט אחריך אתה הרשעת עמהם ובזכות אברהם אתה ניצול, אינך כדאי לראות בפורענותם ואתה ניצול. אבל כאן אומר הבית אהרן - נאמר "ונפלו לפניכם" שאתם רואים מפלתם כי מפלתם היא בזכותכם, ובעניין הזה נספר (ע"פ אוצר פ"ה) אחד מחסידי הרב הקדוש רבי **משה מלעלוב** זי"ע"א שקע בביצת הדלות למעלה מראש, את חבילת ייסוריו ודלותו היה שופך כסדר לפני הרבי והיה מרעיק על רבו פיתקי בקשה, עד שיום אחד הוציא הרבי גביע קטן וישן מעץ ונתנו ביד החסיד, וברכו בשמירה ובהצלחה. החסיד לא היה זקוק להבהרות נוספות הרבי מעניק לו גביע ומברכו בהצלחה למה הוא זקוק יותר הרי ההצלחה כמי שנתונה כבר בכיסו. ידע החסיד כי דברי הרבי לא ישובו ריקם, אם הרבי הבטיחו ברור לו שההבטחה תתקיים במלואה, דבר אחד גרם לו לחשש קל והוא זה שהרבי ברכו לשמירה. מדברי הרבי משמע שיש לו ממה להזהר למרות שלא ידע ממה. הדחיק החסיד מליבו מחשבות אלו ועסק בסיסודי נסיעתו לכיוון היריד, הכין צידה לדרך וממון למסחר בשביל שיהיה לברכה על מה לחול. התרוצץ מידיד וליקט פרוטה לפרוטה עד שצורו הכסף באמתחתו קבל משמעות מסחרית כלשהי נטל את הטלית והתפילין, מעט מטלטלין וכמובן את גביע העץ שלא היה בו מאומה לא גלוּפין לא פאר ואף לא ערך. יצא החסיד בעגלתו השכורה בדמים מרובים לעבר אחת מערי הירידים. בעוברו באחת היערות בדרך הגיחה לעברו משום מקום דמות גדולה הר אדם שנוסף בידו האחת בסכין ארוכת להב וצעק בלשון המקום "ז"ד דוי דנג" יהודי הב כסף. על אם הדרך אי שם בלב יער פולני עצום הרחק ממקום מגורי אדם אין מקום להתמקח, היהודי ניצל לו כך בלב הדרך והוא רואה את סופו בעולם הזה. פתח את האמתחת מאי שם מתחת טליתו ולתפילין שלף את צרור הכסף והגישו ביד ורעדת לגלגל שתאווה ממון יוקדת בעיניו. הגזלן חטף את הכסף, וכמו לגאולו מספקותיו נופף לעברו בסכין ואמר "ז"ד אני חייב להגרך ולטול את נשמתך אתם צלבתם את אלוהינו ואתה ז"ד בוגדני עוד תלשין עלי, כאן בין עצי היער תהא קבורתך". 'ברוב טובו' הודיע, 'יש לך מספר דקות' עשה את אשר ברצונך ואני מרים אותך מכאן' תאוות הרצח נטפה מעיניו המרושעות של הגוי. לפתע נזכר החסיד ברבי, בברכה שנתן לו לשמירה ובגביע עץ שהעניק לו. הוא פשפש באמתחתו עד שמצא את הגביע הדליים אחוז בידים אוהבות בתקוה ובתפילה ואז עלה בדעתו כי ברגעיו האחרונים לכל הפחות ילגום "לחיים" בגביע של הרבי. הוציא מצקלונו בקבוק משקה ושאל, התרשה לי איוואן לפני שאתה תוקע בי את הלהב, לגימה אחת קטנה, וגם אחת גדולה לך, איוואן נמלא ברחמים נוצריים מהוללים ובתאוה בלתי ניתנת לכבוש למשקה שריו המשכר עלה בנחיריו הרוטטים והוא ענה בנהמה "שתה ז"ד אעזור לך לשתות שלא תאמר איוואן רע. היהודי מזג את היין ולגם לגימה קטנה. מחשבותיו תרו הרחק אל הרבי ומלמל ללא מילים שהרוצח לא ישמע לחיים, לחיים רבי, וקולו של הרבי כמו משיב לו לחיים, לשמירה ולהצלחה. הוא נמלה בטחון ואמר "קח איוואן קח את הבקבוק ומזוג לך שתה ככל שתחפץ" הרוצח הענק לא המתין לסיום דבריו, הריק באחת את הבקבוק אל גביע העץ שכמו גדל לממדי ענק ורוקנו בשקיקה אל פיו גדול המימדים. היהודי הביט באימה ובפליאה בשודד השקוע בסביאתו ולפתע אורו עיניו, הגביע מהרבי שנמסר לו לשמירה, שקוע בתוך פי הרוצח בלוטו הפעור כשראשו מוטה לאחור בצמאון עולם לכל טיפת יי"ש. החסיד זינק באחת, דחף את גביע העץ בכל כוחותיו הדלים עמוק לתוך לועו של הגוי הענק שהחל מתמוטט בחירחורים על הרצפה כשהגביע של הרבי בתוך גרונו. אחר דקה שדמתה לחסיד כנצח נוכח החסיד לראות את הגוי מוטל על הריצפה כאבן שאין לה הופכין. ישר חילץ את הגביע מן הלוע ורחצו בשירי יי"ש שבבקבוק. לאחר מכן התלבט מה לעשות עם גופת הגוי אם ישאירה על אם הדרך מיהו יכול לעבור ולהבחין בגוי הגוי ואם יעלו על עקבותיו תמיד היהודי יהיה אשם. לעולם לא יאמינו כי הגוי הגיע עם סכין ויהודי קטן הכריעו בגביע עץ. בלית ברירה נטל את הגוי, העמיסה על העגלה והטמינו תחת עשבים שליקט בצד הדרך, והמשיך בדרכו שהרי הרבי אמר לשמירה והצלחה לא לשמירה בלבד, לשמירה יכול היה להישאר בבית. המשיך היהודי לעיר הקרובה לאחר שנטל את כספו חזרה ואף רוקן את כיסי הגזלן. עם ערב הגיע אל העיר, שם קבלה את פניו מהומה, קהל רב נתאסף סביב כרוז המכריז דבר מה. ירד מן העגלה והתקרב אף הוא אל הכרוז, שהחזיק בשלטים עם תמונות ובפיו הכרזה, מי שיביא לתפיסת הלסטים המזוין המטיל תחתו על כל הסביבה, יזכה במענק של אלף רובל מאוצר המלכות ובפטור ממסים. הבית היהודי אל התמונות ומעיו חמרמו, משהו מוכר בקלסתר המוצר לראווה, הסכין איננה, אך בעל המבט האכזרי קשה לטעות בו, זהו איוואן, ישר ניגש אל הכרוז ובידו הימנית יצא את שר הפלך ששלחו להכריז, והלז משיב לו ומכוונו תוך שהוא מהתל ביהודי המבקש לתפוס שודדים, ז"ד, הוא יטרוף אותך חי, מצחקק הכרוז. הלה אינו שת ליבו אל הדברים, ישר הדייר את עגלתו לבית השר, הקיש בשער ארמונו, והאיץ במשרת לבשר לאדונו כי הגזלן המבוקש מוטל מת בעגלתו. המשרת דיווח לאדון על יהודי עטור זקן ופאות, הטוען כי בעגלתו מצוי איוון הנורא המאיים על כל תושבי המחוז.

המשך בעמ' אחרון

אהבתם את העלון? רוצים לקבל אותו כל שבוע עכשיו גם בדוא"ל ובואצפ?

שלחו אלינו את כתובתכם למייל: tifaret@hasdeyinyon.org או הכנסו ל- www.hasdeyinyon.org או בואצפ: 050-9580500

מעטה: אמנם דרך לפני אולם בידי מרומים היא נסללת ואני על כפיים אנשא. אוכל להשתחרר כליל מרגע זה ואילך מכל דאגה ומחשבה. ה' בדד ינחני, יאזרני חיל ויתן תמים דרכי. כאשר אדם פוסע לבדו (כלום יש מצב כזה? הבה נתקן: כאשר אדם סבור כי הוא פוסע לבדו - או אז יש מקום לקשיים ופיתולים, הסתבכויות ומעקשים; או אז ארוכה הדרך ומייגעת, רצופה הכרעות גורליות ותמיד רחוקת אופק. אך כאשר זוכה יהודי להתהלך בצל אמונה והארת שמים - רוגעת נפשו כגמול עלי אמו. הכל נעשה בידי שמים. כפולה ומכופלת, שבהווה יש והיא נסתרת עדיין... עתים לטובה הנראית - כפי שזכיתי בפעם זו - ועתים לטובה עתידית כפולה ומכופלת, שבהווה יש והיא נסתרת עדיין... הארה זו מתנה היתה עבורי, לקראת התקופה הבאה. האירו לי רחמי שמים בתחילת הדרך - ואטול מן האור הזה גם אל ההמשך. מכאן ואילך מצאתי את עצמי מהלך עם סכום של שמונים אלף דולר, אולם - ללא דירה. ככל שחיפשתי העליתי חרס בידי. או שהדירה אינה עונה על הצרכים או שהמחיר גבוה מדאי. מועד פינוי דירתי הולך ומתקרב בצעדי ענק וטרם השגתי דירת תחליף מרווחת. ההשתוללות בעליית המחירים גרמה לכך שעם הסכום שבידי אוכל לרכוש בפרויקט חדש אך ורק דירה קטנה... כאשר המצב הזה מתמשך ומתמשך, מחלחלת דאגה אל הלב. אדם אינו אלא אדם, אינו רואה את העתיד ולכן מודאג מן ההווה. אולם הארת תחילת התקופה, המשיכה הלאה לפזר עלי נגהות של אמונה ובטחון. ה' לי ולא אירא. לרגע לא התחרטתי על שמיחרתי למכור את הדירה. הכל הימנו ית"ש. לולי ה' עזרתה לי - עלול הייתי לרכוש באותה מהירות - דירה משועבדת ולמצוא את עצמי סבוך קשות, ללא קורת גג לראשי. זכרתי את ה' אלוקי הנותן "כח לעשות חיל" ותרגם אונקלוס (דברים ח): "עיצה למיכני נכסין". בעוד חודש ומחצה, ששה שבועות בלבד, עלינו לקום ולעזוב את הדירה. שורת ההגיון נותנת כי יש להתחיל בפירוק זיהוט ואריזת תכולת הבית - אולם כיצד ניתן לארוז אם טרם נדע לאן עומדים אנו להעביר את הדברים? מה יהיה? הפועלים יורידו את הארגזים אל המשאית שתחכה למטה, הנהג ישאל "לאן?" ואנו נמשוך כתפיים בחוסר ידיעה... שתי אפשרויות עמדו בפנינו: "במצב כזה", יעץ מי שיעץ, "נטלים הלוואה בנקאית גדולה, מוסיפים על הסכום הקיים ורוכשים דירה כדבעי". לעומת זאת טען אבי שיחי' בתוקף כי לא טובה עבורנו ההתמודדות עם העול הכבד של המשכנתא: "עליכם לחפש דירה מתאימה להשכרה ואילו את שמונים אלף הדולר תשקיעו בתכנית כלשהי שתניב רווחים גדולים, כאלה שיאפשרו לכם בעתיד לרכוש דירה הינם ברי ביצוע; ניתן בע"ה. תשלומי שכירות קבועים ומוסכמים להגדיל איכשהו את ההכנסה ולעמוד בס"ד בתשלומי השכירות. אולם תשלומי משכנתא, נושאי ריבית, הרי קשים הם מנשוא...". זו היתה פרשת הדרכים שנקלענו אליה. הרבינו תפילה להשי"ת שינחננו בדרך הישר ויתקננו בעצה טובה מלפניו. חשתי בלבי כי איני שלם עם אף אחת מתוך שתי האפשרויות. עדיין חפצתי להמשיך את הלימודים בשלוח, מבלי לעורר עלי חובות תשלומי משכנתא - אולם לא אדע גם מנין אקח לתשלומי שכירות, איככה אתחייב עליהם... לא עמדו לי כוחותי לתכנן במצב זה תכנית מסודרת להשתלבות כלשהי בעבודה מסוימת, שיש בהכנסותיה כדי לכסות על תשלומי שכירות. הכל התערפל והתערבל במוחי: דירה למכירה. דירה לרכישה שמונים אלף דולר. זול. יוקר. שכירות. משכנתא. רווחים. טעויות הארות. אלו היו חומרי הגלם של מחול המושגים המשתולל בתוכי לילה ויום, לילה ויום, תקופה ארוכה בת חודשים ארוכים. במצבים כאלה ואחרים - עד מה אומלל זה שנתיבי חייו לא מובילים אותו מאליהם אל המפלט הנצחי: אל התפילה. לא תמיד נישאת מיידית התפלה האמיתית - אולם תמיד תמיד יבוא היהודי בסופו של כל דבר אל הרגע הנכון והמיחול, בו ייפתח סגור לבו בפני רבונו. וכבר אמרו כי יש וכל המאורעות לא נועדו כי אם כדי להביא את האדם אל הרגע הזה. "ריבונו של עולם", כבשתי פני בסידורי. "גלוי וידוע לפניך שלא לצורך מותרות הובאתי בכל עניי הרכישה והמכירה כי אם מחמת ההכרח להתרווח. אתה ית' הענקת לי את ההכרח המבורך הזה, ברוב רחמין, ואתה ית' תרוויחני בעת שיעלה רצון מלפניך אילו לא מכרתי דירתי במו ידי, אל רחום וחנון, הרי שאז ממשיכים היו חיי כשגרתם המבורכת. צפוף היה ביתי אך רגוע. אולם אתה ה' הובלתני למכירת דירתי, בעצאתך תנחננו ואחר כבוד תקחננו.

המשך בשבוע הבא אי"ה

כמעט חמש עשרה שנה כבר עברו מהתקופה ההיא, אולם עודה חיה בקרבי כהיום הזה. קרוב לעשור שנים חלפו אז מנישואי וביתנו הקטן החל להיות צר מלהכיל את הצפיפות המבורכת ב"ה. נסינו לבדוק אפשרויות של הרחבה ותוספת בניה אולם העלות הגבוהה הרתיעה אותנו. מצבי הכלכלי, כאברך כולל, לא איפשר לי הוצאה פתאומית שכזאת. המצב המאושר הזה הביא אותנו אט"ט לידי החלטה שנראית היתה לנו בשעתה כגדולה וגורלית: למכור את הדירה הקטנה, ששוויה נאמד בעת ההיא ב־\$72,000, ולרכוש בסכום זה דירה יותר מרווחת באזור אחר בירושלים. שכונת הר נוף (ה'רחוקה מן העיר' במושגים של אז) היתה בצעדיה הראשונים והפרסומות ספרו על דירות גדולות במחיר סביר ברהיט, לא רחוק מן הסכום שאנו מסוגלים לקבל לידינו במכירת הדירה הנוכחית. מישוהו אמר לנו כי עבור דירתנו המושקעת והמטופחת ניתן גם לבקש סכום של שמונים אלף דולר. חלפו חדשים אחדים והחלטנו לנקוט בצעד מעשי מסוים: פרסמנו מודעה בעיתון אודות דירתנו העומדת למכירה בסכום גבוה זה. הבוקר אור והמודעה הטריה המודפסת נראתה בעינינו כאות יציאה לדרך ארוכה ומייגעת, מפותלת ורצופת קשיים. מי יודע, הרהרנו, כמה מודעות פרסום עוד נשלם על הענין; מי יודע לאיזה סכומים ניאלץ להוריד את שווי הדירה. אזרנו כוחות, התפללנו שיעזרנו משמים לעבור את התקופה בשלום ושבסיומה נמצא את עצמנו בדירה משלנו המתאימה לצרכינו. בתת הכרה חשתי כאילו עול חדש הוטל הבוקר על כתפי: הכי מילתא זוטרתא היא? למכור דירה, לרכוש דירה, לעבור דירה... שמעו נא רבותי: אחר שעה מקבלת העיתון - כבר היתה דירתנו מכורה תמורת הסך המלא, שמונים אלף דולר טבין תקילין ומזומנים. הרוכש ובני משפחתו מיהרו להגיע ומצאו בדירתנו ובסביבתנו בדיוק את שחיפשו זמן רב. גם הסכום דיבר לליבם ואף מוכן היה בידם במזומן. לא היה טעם להאריך בדברים. חתמנו בינינו באותו יום ראשי פרקים על הענין ונהי כחולמים, טרם פסענו את הפסיעה הראשונה באותה דרך שהגדרנו כקשה כביכול, ונהי הכל על מקומו בא בשלום. לא דרך ולא קושי. חסדי שמים. סיכמנו על תאריך פינוי הדירה, בעוד כחצי שנה. עד מהרה הועדנו פינוי אל השלב הבא בענין: חיפוש דירה מתאימה שעלותה מוגבלת לשמונים אלף הדולר שבידינו. רצינו לרכוש במחיר המכירה, מבלי להיזקק לסכומים גדולים מעבר לכך שיאלצנו להיכנס בעול חובות. עד מהרה הצלחנו בס"ד לאתר בשכונת הר נוף הצעה מסוימת הנראית לנו מאד, מבחינת הדירה ומחירה. המוכר התפשר במחיר ובשאר הענינים, אולם הציב בפנינו עובדה בלתי ברורה: "בשלב זה ניתן אמנם להיכנס אל הדירה אולם עדיין לא תוכלו לרשמה על שמכם ב'טאבו' במשך חמשת השנים הבאות מחמת סיבות אלה ואלה. כתוצאה מכך גם לא תוכלו לקבל עליה הלוואת משכנתא בנקאית...". מלכתחילה לא ראיתי בכך בעיה. הרי בין כך לא עמדתי ליטול כל הלוואה בנקאית, הסכום המלא נמצא בידי במזומן. ומה בכך שעדיין הדירה אינה רשומה בטאבו? ילדים לי בבית בלע"ה ומקום מגורים אני צריך עבורם. אם הדירה עונה על הצרכים - מה לי טאבו ומי לי משכנתא... הותרתי לי מרווח של ימים אחדים להתייעצות בענין. במהלכם נכנסתי למשרד תיווך כלשהו - בדיוק בשעה שישב בו יהודי יקר אשר רב חלקו בבניין ארה"ק (ולמה זה לא אזכיר שמו לטובה: הר"ר מרדכי רוטה ז"ל הנודע והזכור לטוב). בקשתי להתייעץ עמו בעניני. לבי מודה להשי"ח על שהפגישני בהשגחה עם יועץ כה מוסמך ומומחה. התחלתי מדבר בכללות על הדירה ושווייה אך ר' מוט'ל אינו מאמין למשמע אוזן. הגיב מיידית כי מסתבר שאני טועה או מוטעה. אמר נחרצות כי לא יתכן כדבר הזה: "הדירות בהר נוף הולכות ומתייקרות. שוק הדירות בעליה תלולה ומסחררת. המחיר הזה נכון היה לפני חודשים אחדים. כיום אין דירת ארבעה בהר נוף במחיר של שמונים אלף דולר. אין, נקודה". לא שעמדתי להתווכח, אולם עובדה זו עובדה. המשכתי בתוך כדי כך לספר על אי היכולת לרושמה עדיין בטאבו - מחמת הסיבות השונות שנקט המוכר - ואז הכל התחווה. "הדירה משועבדת", קם ר' מוט'ל ממקומו מבוהל מן התגלית: "היזהר נא, היזהר מלרכשה". בראותו כי ברוב תמימותי עודני מפקפק, אחז בידי וקרא בטוב לבו: "דע כי אינני מרשה לך לקנות את הדירה". מסתבר שעלולים היינו ללכת שולל אחר מוכר סבוך בפלילים שדירתו משועבדת לחוב בנקאי מסוים. מן הסתם אינו עומד לשלם את החוב והדירה המשועבדת היא זו האמורה ליפול בסופו של דבר כתשלום לחובו - בעוד אנו נותרים בלי הכסף ובלי דירה. שומר פתאים ה', דלותי ולי יושיע. לא מצאתי מלים בפי להודות להשי"ת ולשליחיו. אחת ידעתי

עשיתי פדיון ב"חסדי ינון" ונושעתי...

הבן שלי היה מתנפח בכל פעם, אבל לא ידענו למה. העין שלו הייתה מתנפחת מאוד, ולפעמים כל הגוף היה מגיב. זה היה מפחיד, במיוחד שלא ידענו בהתחלה ממה זה. פנינו לרופאים, נתנו לו אנטיביוטיקה, אבל שום דבר לא עזר. הדאגה רק הלכה וגברה אז התקשרתי והזמנתי עבורו "פדיון נפש" ב"חסדי ינון", ולאחר הפדיון הגענו למיון בבית החולים. שם, אחרי בדיקות, עלו סוף סוף על הסיבה – תגובה אלרגית לעקיצות יתושים. נתנו לו טיפול מתאים, והסבירו איך להיזהר להבא ולהגן עליו. אין מילים להודות להשם!

ספיר צמח מב"ב

בפסח היה שנתיים שלא ראיתי את הבת שלי, היא נעלמה. היא נשואה, והיה להם הרבה חובות. יום אחד ארזה את התיקים ועזבו את הבית. בהתחלה בארץ ואחרי זה נעלמו לשנתיים בחו"ל. לא ידענו כלום עליהם, מתי יחזרו, אם יחזרו. איפה הם. כלום. לא השאירו עקבות. מביטוח לאומי נודע לי שהיא עזבה את הארץ. בצר לנו התקשרתי ל"חסדי ינון", שמעתי על ה"פדיון נפש" הנפלא שהם עושים, ספרתי להם את כל הסיפור וביום רביעי בבקר עשו את "הפדיון". באותו לילה בחצות ממש קיבלתי טלפון שהם חזרו לארץ, היתי בהלם. למחרת כבר נפגשנו. איזה מפגש מרגש, עין לא נשארה יבשה. ומאז גם החובות התחילו להסתדר. איזו סיעתא דשמיא, ישתבח שמו לעד. עד עכשיו אנחנו לא מפסיקים לדבר על זה מרוב התרגשות.

ד.צ. באר שבע

סמא דחיי – הסגולה הטובה ביותר להצלחה

שמר פיו וקשונו שמר מזכרות נפשו (פסדיו, כ"א כ"ט)

בקשת הפליקה והודי על חטא, מועילה רק כששלב באמת בתשובה

ולא יחשב האדם: הלא אני אומר בכל יום: סלח לנו אבינו כי חטאנו. (כ"י) זה היה טוב אם היה מחשיב זה לחטא, והיה מקבל על עצמו להשמר ממנו, כי לתשובה צריך על כל פנים חרטת גמורה וקבלה על להבא. ובעונותינו הרבים איש המרגל בזה אינו חושב זה לעון כלל. וגם ביום הכפורים, אפילו כשאומר: על חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע, אינו מקבל על עצמו השמירה על להבא, ואפילו אם נאמר שהוא מקבל על עצמו על להבא, הלא הוא מדברים שבין אדם לחברו, ואין יום הכפורים מכפר עד שיפסיק לחברו (יומא פ"ה), ובאיש בזה הלא בודאי קלקל בלשונו לכמה עשרות אנשים. לזה צער בלשונו באונאת דברים, ולזה בלשון הרע, ולזה בהלבנת פנים וכדומה. ויפה אמרו חז"ל (ערכין טו): שהאדם בלשונו הרע מגדיל עונותיו עד לשמים. ועל כן צריך האדם לשים לבו ודעתו לזה, שלא ילכד למעלה בחטא זה.

(שמירת הלשון שער הפקירה פי"ג)

לבתי היקרה, היו הריונות שלא החזיקו מעמד, לא על אף אחת בישראל. נסיון לא קל, פעם אחרי פעם אכזבות, סבוכים, ולבסוף כלום. לא פשוט, צער גדול. הפעם, איך שנודע לי בתחילת ההריון, הזמנתי עבורה "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" שבע"ה תעבור את ההריון בשלום, ושהפעם יהיו בשורות טובות. במהלך בדיקות שגרתיות, שלחו אותה מיד למיון, שם אמרו לה שאם לא תעבור התערבות כירורגית מסוימת, שוב ההריון לא יחזיק מעמד, ובעצם העובר לא יחזיק מעמד. אז התעוררה בעיה נוספת, ששום רופא לא רצה לבצע ולקחת סיכון. מכיון שזה נחשב לחודש מתקדם. מיד התקשרתי ל"חסדי ינון" פשוט בכיתי בטלפון, בקשתי שיעשו לה "פדיון נפש" מיד, כי היא בסיכון וגם העובר. בסיעתא דשמיא, מיד עשו את הפדיון. ובחסד השם, מיד אחרי זה, מצאו רופא שהיה מוכן לבצע למרות הסיכון. ברוך השם, העובר ניצל! אחרי זה היא ילדה תינוק בריא ושלם בלידה טבעית. ראינו בחוש את יד ההשגחה, הכל קרה על הדקה, הצילו אותה ממש בדקה האחרונה, הכל קרה בזכות תזמון מדהים... ישתבח שמו לעד! לא מפסיקה למלמל מזמור לתודה... ולהודות על הנסים שאנו זוכים לראות כל רגע... פשוט יש נסים... וצריך להיות עוור לא לראות אותם... תודה ה'...

בעילום שם

לפני כמה שנים עשיתי תאונה עם האופנוע ועברתי ניתוח להחלמה. הרופאים אמרו שצריך לכרות את הבהון ברגל בשביל שיבריא. לא הסכמתי וברחתי מהבית חולים. לאחר מכן שמעתי על הארגון הנפלא "חסדי ינון" ועל פועלו הרב והתקשרתי לעשות "פדיון נפש". ובסיעתא דשמיא תודה להשם, נושעתי. לאחר תקופה מהבריחה חזרתי לבדיקות שגרתיות בלידת ברירה. והרופאים גילו להפתעתם שהכל הסתדר מעצמו, ולא צריכים לכרות כלום. ברוך השם עכשיו אני בריא ושלם. תזכו למצוות! אביחי א. ת"א

אבי, השם ישמור אותנו, בן אדם מבוגר בן 86+ הוא חלה בדלקת ראות ואושפז בבית חולים מעייני הישועה. בגיל הזה דלקת ראות זה לא דבר קל בכלל, ועוד יותר אשפוז. זה אפילו מסוכן ואפשר לצאת עם יותר מחלות ממה שנכנסו... השם ישמור. הזמנתי עבורו מיד "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" וישתבח שמו, אחרי יומיים ירד לו החום, הדלקת עברה ושחררו אותו הביתה... זה לא מובן מאליו - תודה השם!...

ש. בני ברק

"יש הקונה את עולמו בעלון אחד"

היה שותף
לזיכוי הרבים באיזור מגורייך
לפרטים: 1700-720-500

חדש

אמרת הצדיק

בענינים גשמיים יתכן שהרווח הוא יותר מן היגיעה, ויתכן שהיגיעה היא יותר מן הרווח, אולם ברוחניות הרווח הוא בדיוק בהתאם ליגיעה.

רבי יצחק בלזר

לבקשת הקוראים - מחכים לספורי ישועות שלכם
בטל: 1700-720-500 או בואצפ 050-9580500

ארגון "חסדי ינון" עורך תיקון פדיון נפש

תיקון זה הוכח שפועל ישועות

פרטים בקו הישועות 1700-720-500

הגאון רבי יעקב ברליון זצ"ל היה סוחר גדול. ביתו היה מרווח, והיו בו רהיטים הדורים וכלי בית עתיקים, שהיה מביאם עמו ממסעותיו בחוץ לארץ. באחד הימים המשרתת בביתו לא נזהרה, ובשעה שניקתה את הבית וכליו, שברה מערכת כלי חרסינה יקרת ערך. בעלת הבית צעקה עליה וגערה בה על חוסר זהירותה. פנה הרב יעקב לאשתו ואמר לה: "אסור לך לצעוק עליה. היא יהודיה ואת חייבת בכבודה". הצטדקה אשתו והשיבה: "אבל היא גרמה נזק רב". השיבה רבי יעקב: "את הנזק את רשאית לתבוע ממנה, אבל להרים את קולך עליה אין את רשאית". "אם כך, אלך עימה תיכף ומיד אל הרב" אמרה, נטלה את הצעיף וציוותה על המשרתת לבוא עימה. קם רבי יעקב, לבש את חליפתו, מוכן ומזומן לבוא עימה. אשתו אמרה לו: "אתה יכול להישאר במקומך, אני יודעת בעצמי מה לטעון בפני הרב". השיב לה רבי יעקב: "אין אני הולך להיות טוען למענך, יודע אני שאפשר לסמוך עלייך. אני הולך להיות לעזר לנערה המשרתת, שהיא יתומה ענייה ומפוחדת, ולא תדע מה לומר ומה לטעון". כשאדם עושה מעשה לא טוב, גורם נזק כספי לאחר, צריך הוא לשלם עבור מעשהו, ולתקן את הנזק הנגרם, אך אין הוא צריך לחוות עוד תוספות של בושה וניכור מצד הנפגע. לעיתים רוצים אנו להוכיח אדם על מעשהו, רוצים "להיכנס" בו במלא הכוח, לתת לו להרגיש כאב כפי שהכאיב לנו. אומרים חז"ל שעצם המעשה של האדם, הבושה שעוברת עליו, הרגשת החרטה שלו מספיקים, ואין אתה צריך להוסיף לו עוד משלך. לעיתים האדם עובר עבירה, עצם הרגשת החרטה, הבושה, הכאב שלאחר העבירה, הם הייסורים שאדם מקבל, ואין בורא עולם משתלח בו עוד. כך אנו, נשתדל להוכיח בנחת, לא להוסיף כאב על הנזק שכבר נגרם, נקבל את פגיעת האחר בנחת, שהרי הוא שליח של מלך העולם, פגיעה נוספת בו, פירושה פגיעה בשליחו של המלך. אתה תוותר על האגו שלך, על הרצון לנקום, ובורא עולם ינהג איתך מידה כנגד מידה, ויעביר מעליך ייסורים רבים...

רונן קרית

שו"ת הלכתי

מאת הפוסק הגאון הגדול רבי עמרם פריד שליט"א

שאלה: העלו כהן ולוי, האם ניתן להעלות שוב כהן נוסף?

תשובה: לבני אשכנז: לכתחילה אין לעשות כן, אלא יעלה או אחרון או מפטיר, וכן הדין בלוי. לבני ספרד: אפשר להעלות כהן לוי ישראל, ושוב כהן לוי ישראל וחוזר חלילה. מקור: שו"ע סימן קלה סעיף י, ומשנ"ב שם.

שאלה: אדם שיש לו כמה שמות, האם צריך להעלותו בקריאה של כל שמותיו או שמספיק לקרוא לו בשם הידוע?

תשובה: יעלוהו בכל שמותיו. מקור: שו"ע סימן קלט סעיף ג.

שאלה: האם עונים 'ברוך הוא וברוך שמו' כששומעים מפי העולים את ברכות התורה?

תשובה: לא עונים, כיון שיש סוברים שהציבור יוצא בזה יד"ח. מקור: שו"ע סימן קכד, וסימן רפד.

הערות והארות על הלכות אלו ניתן לשלוח למייל:
6191265@GMAIL.COM

"ועשו לי מקדש – ושכנתי בתוכם"

בשעה טובה ומוצלחת, ב"חסדי ינון"
נפתח בימים אלו בית מדרש
ע"ש הצדיק המלובן ר' ינון חורי זצוק"ל

זכות נדידה וחד-פעמית! להיות שותפים בהקמה –

ניתן להקדיש ולהנציח:
לעילוי נשמת | לרפואה שלמה | להצלחת המשפחה | ארון קבורה | ספסלים | סטנדרים | ספרי קודש | שולחנות
כל תרומה נדבך נוסף כנגד מקדש מעט, במיוחד בימים קשים אלו...

לתרומות והקדשות:
050-9580500 1700-720-500
או חשב' 3640582-בנק הדואר 09- סניף 01 (נא לציין עבור מה)

המשך מטעמים לשולחן: השר יצא אל היהודי, שהובילו בביטחון לעגלתו וכולו פליאה, כיצד עלה בידך הקטן והדל אל מול איוון הענק בכוחו העצום. היהודי גלגל בלשונו על עונו, על רבי, ועל גביע העץ לשמירה והצלחה. אך השר משך בכתפיו כלא מאמין, בחן את היהודי הניצב מולו מראשו ועד רגליו, הרבה ברבי שלו שבוודאי קטן ממנו ודל ממנו וחלש ממנו והרהר ביהודים ובכוחם המסתורי להחזיק מעמד בין הגויים המבקשים את נפשם, ונשק אין בידם. עוזרי השר בדקו את מטענו של היהודי, ונאלצו לאשר כי אכן איוון המאיים מוטל כאבן שאין לה הופכין בעגלתו השכורה של הז'יד המוזר. השר הורה להשליש בידי היהודי את מלוא מכסת הפרס שהבטיח, לא לפני שביקש להציץ בגביע הפלאים המגולח בעץ. היהודי ניצל את הצלחתו והיכה בברזל בעודו חם, פנה עם הסכום העצום שקיבל זה עתה הישר ליריד והשקיעו במסחר, ברכת הרבי עמדה לימינו והכפיל את עושרו. אמונת חכמים היא היא זו שגרמה שיפולו לפניכם.

ח.י.ח.

הפרשה המצויירת

// מתוך מדור "מטעמים לשולחן" //

